

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ (ଓଏସି) ସଂଖ୍ୟା 1568/2018 ଏବଂ 4573/2016

ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ଧାରା 19 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ।

.....

ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ (ଓଏସି) ସଂଖ୍ୟା -1568/2018

ଏସ୍ କେ. ସୈଫୁର୍ ରହେମାନ୍ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ
ଅନ୍ୟମାନେ

-ବିନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିମିତ୍ତ : ମେସର୍ସ ଏସ୍.କେ.ଦାସ, ଏସ୍.କେ.
ମିଶ୍ର ଏବଂ ପି.କେ.ବେହେରା
ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ : ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ.ମହାନ୍ତି

ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ (ଓଏସି) ସଂଖ୍ୟା - 4573/2016

ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ବିଶ୍ୱାଳ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ
ଅନ୍ୟମାନେ

-ବିନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ମାନେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିମିତ୍ତ : ମେସର୍ସ ଏସ୍.ବି. ଜେନା, ଏସ୍.ବେହେରା, ଏ.
ମିଶ୍ର, ଏସ୍.ସୋରେନ, ସି. କେ.ସାହୁ ଏବଂ
ଏସ୍.ଏସ୍.ମହାନ୍ତି

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ : ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ.ମହାନ୍ତି

ପୀଠାସୀନ:

ମାନ୍ୟବର ବିରଜା ପ୍ରଶନ୍ନ ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ: 22.03.2023 ଏବଂ ରାୟ ତାରିଖ: 02.05.2023

ବିରଜା ପ୍ରଶନ୍ନ ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1. ଯେହେତୁ ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଜଡ଼ିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମାନ ଏବଂ ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ସମାନ, ଉଭୟ ମାମଲା ସମାନ ଭାବରେ ଏକାଠି ଶୁଣାଣି କରାଯିବ ଏବଂ ଏହି ଏକିକୃତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସମାଧାନ କରାଯିବ ।

ଉଭୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ହ୍ରାସ ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସେବା ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

2. ତତ୍କାଳୀନ(ସି) ସଂଖ୍ୟା 1568/2018ଟି 8 ଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ(ସି) ସଂଖ୍ୟା 4523/2016ଟି ଯଦିଓ ପ୍ରଥମେ 14 ଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 5, 6 ଏବଂ 14 ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିଥିଲା ।

3. ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କର ମାମଲାଟି ଏହା ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ 12.04.1993 ପରେ ଡିଏଲ୍‌ଆର୍ ଆଧାରରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ଅବଧିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ତାରିଖ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

4. ଏହା ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ ଯେ ଯଦିଓ ତା 15.05.1997 ରେ ଅର୍ଥ ବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଯାୟୀ, 12.04.1993 ତାରିଖ ପରେ ଡିଏଲ୍‌ଆର୍ ଏସ୍/ଏନ୍ ଏମ୍ ଆର୍ ଏସ୍ ର ଯୋଗଦାନ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯେ କେବଳ 12.04.1993 ତାରିଖ ପରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ, ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ତାରିଖ ଠାରୁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

4.1. ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଏ ଯେ ଯେହେତୁ ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଏନ୍‌ଏମ୍‌ଆର୍ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଜଳ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗରେ 12.04.1993 ତାରିଖ ପରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଲଗ୍ନ-4 ଅଧୀନରେ 16.12.2008 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟଭାରିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଅଣାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତକରଣର ସମାନ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ହକଦାର ।

4.2. ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ସଚିବ ବନାମ ଉମା ଦେବୀ (3), (2006) 4 SCC-1, କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଏମ. ଏଲ . କେଶରୀ, (2010) 9 SCC 247, ନିହାଲ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , 2013 (14) SCC 65 ଏବଂ ଅମରକାନ୍ତ ରାୟ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , 2015 (8) SCC 265* ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ହକଦାର । ତି ଏଲ୍ ଆର୍ ଆଧାରରେ ଏପରି ଦୀର୍ଘ ଅବଧିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୌଳିକ ଖାଲି ପଦବୀ ପକ୍ଷେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି ।

4.3. ତଦନୁସାରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ତାରିଖ 16.12.2008ର ସଂଲଗ୍ନ-4 ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଅବସ୍ଥିତ ଏନ୍‌ଏମ୍‌ଆର୍ ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୁବିଧା ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହେବା ଦୃଷ୍ଟେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କର ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପାଇଁ ଦାବି କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ 15.05.1997 ରେ ପାରିତ ପ୍ରସ୍ତାବ ପରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସଂଲଗ୍ନ-4 ଅଧୀନରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ ।

5. ଅପର ପକ୍ଷରେ, ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ.ମହାନ୍ତି ପାଲଟା ସତ୍ୟପାଠରେ ଗ୍ରହଣକରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥିତି ଉପରେ ଆଧାର କରି ନିଜର ମତ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଏହା ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତାରିଖ 15.05.1997 ରେ ପାରିତ ଅର୍ଥ ବିଭାଗର ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି 12.04.1993 ପରେ ତି ଏଲ୍ ଆର୍ ଏସ୍ ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ନିରନ୍ତରତା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

5.1. ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଡିଏଲ୍‌ଆର୍/ଏନଏମ୍‌ଆର୍ କର ଏପରି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନିଷେଧାଦେଶ ଲାଗୁ ହେବା ପରେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 12.04.1993 ତାରିଖ ପରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଶେଷ ତାରିଖ ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକୃତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସେମାନେ ନିୟମିତକରଣର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

6. ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଯେ 12.04.1993 ତାରିଖ ପରେ ଜଳ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗରେ ନିୟୋଜିତ ଏନ୍ ଏମ୍ ଆର୍ ଏସ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 09.09.2022 ତାରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଜ୍ଞ ରାଜ୍ୟ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଉପରେ ଅନୁଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରନ୍ତୁ । 09.09.2022 ତାରିଖରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, 27.02.2023 ରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସଂଲଗ୍ନକ - 4 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଜଳ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା 18 ଜଣ ଏନ୍ ଏମ୍ ଆର୍ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟଭାରିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ନିୟମିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

6.1. ସତ୍ୟପାଠରେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେହି 18 ଜଣ କର୍ମଚାରୀ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଂଲଗ୍ନକ-4 ଅଧୀନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟଭାରିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏସ୍.ଇ., କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜଳସେଚନ ମଣ୍ଡଳ, ଭୁବନେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଖଲାସୀଙ୍କ କିଛି ପଦବୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଉପରେ ଠିକି ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ସହିତ 6 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି । ସେହି 6 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ବିଭାଗର ସହମତିରେ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ 20.12.1983 ତାରିଖର ଚିଠି ସଂଖ୍ୟା 5603 ମାଧ୍ୟମରେ ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି ।

6.2. ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେହି 18 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଲଗ୍ନକ - 4 ଅଧୀନରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟଭାରିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି 18 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଅନୁଦେଶ ନଥିଲା ।

ସେହି 6 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦାବି କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ବିଭାଗର ସହମତିରେ ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏହା ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଯାଏ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 12.04.1993 ପରେ ନିୟୁତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ।

7. ମୁଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ.ଦାସ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ-ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.କେ.ମହାନ୍ତି, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛି । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେକି ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଚାର ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ କି ନୁହେଁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିଲେ ।

8. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ଯଦିଓ 12.04.1993 ପରେ ତି ଏଲ୍ ଆର୍ ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ତି ଏଲ୍ ଆର୍ ଭାବରେ 20 ବର୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ବ ନିରନ୍ତର ସେବା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି ।

8.1. ଅନୁକ୍ଳେଦ - 44 ରେ ଉମା ଦେବୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:-

“44. ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏପରି ମାମଲା ଥାଇପାରେ ଯେଉଁଥିରେ ଏସ୍.ଭି.ନାରାୟଣସା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ), ଆର୍.ଏନ୍.ନଞ୍ଜୁନାସା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଏବଂ ବି.ଏନ୍.ନାଗରାଜନ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା, ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁକ୍ଳେଦ-15 ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା, ଅନିୟମିତ ନିୟୁତ (ବେଆଇନ ନିୟୁତ ନୁହେଁ) କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଅନୁମୋଦିତ ଖାଲିପଦରେ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ନିୟୁତ ହୋଇଥାଇପାରେ ଏବଂ ସେହି କର୍ମଚାରୀମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ଦଶ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଥାଇ ପାରିଥାନ୍ତି । ସେହି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରାଯିବାର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତି ସମୂହ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ରାୟ ଅନୁସାରେ ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତ୍ତିରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ, ଭାରତ ସଂଘ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ନିୟୁତ

ହୋଇଥିବା ଅନିୟମିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଉଚିତ, ଯେଉଁମାନେ 10 ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଏହା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀଙ୍କର ଆଦେଶର ଆହ୍ୱାନରେ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ଆହୁରି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଲିଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ବା ଦିନ ମଜୁରିଆ ନିଯୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେହି ଖାଲି ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ଏହି ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଯେଉଁ ନିୟମିତକରଣ, ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାରାଧୀନ ନୁହେଁ, ଏହି ରାୟ ଆଧାରରେ ତାହାର ପୁନର୍ବିଚାରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଏବଂ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇନଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।”

8.2. ସେହିପରି ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁକ୍ଷେପ-8 ଏବଂ 13 ରେ ଏମ୍.ଏଲ୍.କେଶରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:-

“8. ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶର ସୁବିଧା କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା ବିନା ଦଶ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ଉମାଦେବୀ (3) ସମ୍ପୃକ୍ତ ସରକାର କିମ୍ବା ଜଡ଼ିତ ସଂସ୍ଥା ଉପରେ ଏକକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ଦେଇଛନ୍ତି । ଉମାଦେବୀ (3) ଏହିପରି ଏକକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତାରିଖ (10-4-2006 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି) ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

13. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ମାମଲା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଉମାଦେବୀ (3) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏକମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଜିଲ୍ଲା ପଞ୍ଚାୟତ, ଗଡ଼ଗ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଏକକାଳୀନ ନିୟମିତକରଣ ଅଭ୍ୟାସ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା

ଉଚିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚାୟତରେ ସେବା କରୁଥିବା ଦିନ ମଜୁରିଆ/ସାମୟିକ/କାମଚଳା କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ହଁ ତେବେ ଏହିପରି କର୍ମଚାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ସମେତ) ଉମାଦେବୀ (3) ର ଅନୁକ୍ଷେପ -53 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରଧାନତା ହେତୁ ପ୍ରତିବାଦୀ 1 ରୁ 3 କୁ ମାମଲାକୁ ଅଣଦେଖା କିମ୍ବା ବାଦ ଦେଇ ଏପରି ଏକ ପ୍ରୟୋଗ ପୂର୍ବରୁ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଛି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଏକକାଳୀନ ପ୍ରୟୋଗ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଉମାଦେବୀ (3) ର ଅନୁକ୍ଷେପ 53 ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ନିୟମିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯଦି ଦଶ ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ନଥାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନିମ୍ନ ପଦବୀରେ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ ।”

8.3. ଅନୁକ୍ଷେପ-35 ରୁ 38 ମଧ୍ୟରେ ନିହାଲ ସିଂହ ମାମଲାରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:-

“35. ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ସରକାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ଆଧାରରେ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ମତରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲାରେ ନିହିତ ଥିବା ତଥ୍ୟାବଳୀ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ସରକାରୀ ପ୍ରଶାସନ ଏଥିପ୍ରତି ମୁଖ୍ୟ ଖଟାଇବାରେ ବିଫଳ ହେବା ଏବଂ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା କିମ୍ବା ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଦାୟ କରିବା ବନ୍ଦ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଦଶନ୍ଧି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ବିଫଳ ହେବା, ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ମନମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ (ନିଷ୍ପତ୍ତିଗତ) ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ ।

21. ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଆୟୋଗର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ

ସେମାନଙ୍କର ନିୟୁକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ 1 (ଭାରତ ସଂଘ)ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଆଯାଇଥିବା କାରଣ, ଯେ ମତଦାନ ବୟସ ହ୍ରାସ କରୁଥିବା ସମ୍ବିଧାନ (61ତମ "ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ପଞ୍ଚାୟତ ଏବଂ ନଗରପାଳିକା ନିର୍ବାଚନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ବିଧାନ (64ତମ ସଂଶୋଧନ) ବିଧେୟକ ଏବଂ (65ତମ ସଂଶୋଧନ) ବିଧେୟକ କାରଣରୁ, ଆନ୍ଦୋଳନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲି ଯିବା ଆଶା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଅଧିକ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରେ । ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ମତଦାନ ବୟସ ହ୍ରାସ ହେତୁ ଭୋଟର ତାଲିକାର ସଂଶୋଧନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସାମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଜୁଲାଇ 1989 ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । ତିରୁପତିରେ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଆସାମ ବ୍ୟତୀତ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଆଗାମୀ ଲୋକସଭା ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗଷ୍ଟ ସୁଦ୍ଧା ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ପୁନଶ୍ଚ, ଏହି ନିୟୁକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ବିଧାନ (64ତମ ଏବଂ 65ତମ ସଂଶୋଧନ) ବିଧେୟକ ସଂସଦରେ ପାରିତ ହୋଇ ପାରିନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଅଧିକ ସଚିବାଳୟ କର୍ମଚାରୀ ଯାହା ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଚାପ ଦେଉଥିଲେ, ଅଧିକ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ 16.01.1989 ରେ ନିୟୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସ୍ଵୀକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଉକ୍ତ ନିୟୁକ୍ତି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ମତାମତ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ସେହି ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ 16-10-1989 ଅପରାହ୍ନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ।

36. ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ହେଉଛି ଏଭଳି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସହ ଜଡ଼ିତ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଭାବ । ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥ ହେଉଛି ରାଜ୍ୟର ରାଜକୋଷ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ବୋଧ । ରାଜ୍ୟର ପ୍ରାଥମିକତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଅର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକ କେବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ନୂତନ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦ୍ଵାରା ରାଜ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ବୋଧ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା

ଉପଲକ୍ଷ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହି ବୋର୍ଡ ବହନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟର ସେବାରେ ସାମିଲ କରିବା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନିୟୁତ ସମାନ ପାହ୍ୟାର ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଫଳରେ ଅଧିକ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତେବେ ଏପରି ଅତିରିକ୍ତ ବୋର୍ଡକୁ ପୁରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଦାବି କରିବାର ପଥ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଉନ୍ନତ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏଭଳି ଦାବି କେବେ କରିନଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦଶନ୍ଧି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଶସ୍ତା ଶ୍ରମିକ ଯୋଗାଣର ସୁବିଧା ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାନ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ ବ୍ୟାଙ୍କ ।

37. ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ପଞ୍ଜାବ ସରକାର କିମ୍ବା ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସନ୍ଧ୍ୟାନ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ସହିତ ସୁସଂଗତ ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ ଜାରି ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉମାଦେବୀ (3) ରାୟ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶୋଷଣ ପାଇଁ ଏକ ଲାଇସେନ୍ସ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

38. ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ କାରଣରୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ରାଜ୍ୟର ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି ।”

8.4. ଅମରକାନ୍ତି ରାୟଙ୍କ ମାମଲାରେ, ଅନୁକ୍ଷେପ-8,9,11 ରୁ 14 ରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:-

“8. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଲା ବିବାଦୀୟ ନିୟୁକ୍ତି ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏକି ଏପରି ନିୟୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଅଧିକାରୀ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ନିୟୁକ୍ତି ବେଆଇନ ନିୟୁକ୍ତି ଏଠାରେ ଏପରି ଚିପ୍ପଣୀ ଦେବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ରାଦ୍ରିରକ୍ଷା ଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତି କଲେଜ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ଵ ହେତୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତା’11-3-1988,

7-1-1993, 8-1-2002 ଏବଂ 12-7-2004ରିଖର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜିରକ୍ଷା ପଦବୀରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ତତ୍କାଳୀନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିୟୁତ୍ତି ସହିତ ଭଲ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ ଯଦିଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏପରି ନିୟୁତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିୟୁତ୍ତି 1988 ରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉଚ୍ଚେଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା କେବଳ 2001 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 3-1-2002 ରୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ 2007 ମସିହାରେ ଚାକିରିରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କେବେବି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇନଥିଲା ଯେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିୟୁତ୍ତି ବି ଏସ୍ ଯୁ ଅଧିନିୟମ କ୍ଷମତାତୀତ । ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ତଥା ଶିକ୍ଷା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଗାଯୋଗ ଏବଂ ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିୟୁତ୍ତିକୁ ବେଆଇନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ କେବଳ ଅନିୟମିତ କୁହାଯାଇପାରିବ ।

9. ବିହାର ସରକାରଙ୍କ ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ ବିଭାଗ ସମସ୍ତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ନିବନ୍ଧକଙ୍କୁ ଲେଖିଥିବା 11-7-1989 ତାରିଖର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ବିହାର ରାଜ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ମଚାରୀ ମହାସଙ୍ଘ ଏବଂ ସରକାର ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା 26-4-1989 ତାରିଖର ବୁଝାମଣା ଅନୁଯାୟୀ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ମଚାରୀ ନିୟୁତ୍ତି ଢାଞ୍ଚା ଆଧାରରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିବା କର୍ମଚାରୀ ନିୟୁତ୍ତି ଢାଞ୍ଚା ଅନୁଯାୟୀ, ରାମଗ୍ରାମ ବାଲେଶ୍ୱର ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦୁଇଟି ପଦବୀ ଖାଲି ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବିପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟୁତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକତ୍ତ୍ୱ, ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 10-5-1991 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତାବ ସଂଖ୍ୟା 989ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ 10-5-1986 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉପକ୍ରୁଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରାଯିବ ।

ଯଦିଓ, 1983 ମସିହାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ସେହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନଥିଲା, ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ ବିଭାଗର ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ସୁଚନାରୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର 10-5-1986 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଆମର ସୁଚିତ୍ତିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଯୋଗାଯୋଗକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ପରିପତ୍ରର ବିବେଚନା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆବେଦନକାରୀ ପଦବୀର ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ।

XXX XXX XXX

11. ଉପାଦେବୀ(3) ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତି ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ବନାମ ଏମ୍.ଏଲ୍.କେଶରୀ ମାମଲାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟଦ୍ଵାରା ଅନିୟମିତ ଏବଂ ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ (ଏମ୍.ଏଲ୍.କେଶରୀ ମାମଲା SCC ପୃଷ୍ଠା 250, ଅନୁଛେଦ 7) 7 ଅନୁଯାୟୀ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ନିମ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେଲେ ଉପାଦେବୀ (3)ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିୟମିତକରଣର ସାଧାରଣ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

(i) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମଚାରୀ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଲାଭ କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା ବିନା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀରେ 10 ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କିମ୍ବା ଏହାର ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ସ୍ପେକ୍ଟ୍ରାରେ ଏବଂ ଦଶ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ତାଙ୍କର ସେବାକୁ ଜାରି ରଖୁଥାନ୍ତେ ।

(ii) ଏହିପରି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଅନିୟମିତ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜାରି ରଖାଯାଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ଯୋଗ୍ୟତା ନଥାଏ, ସେହି ନିୟୁତକୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ନିୟୁତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଖୋଲା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାମୂଳକ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇ ନ ଯାଇ ଚୟନ ହୋଇଥିଲେ, ଏହିପରି ନିୟୁତକୁ ଅନିୟମିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।”

12. ଉପାଦେବୀ (3) ମାମଲାର ଅନୁପାତକୁ ଲାଗୁ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିହାଲ ସିଂ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ମାମଲାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନମତେ ରାଜ୍ୟର ସେବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି: (ନିହାଲ ସିଂ ମାମଲା, SCC ପୃଷ୍ଠାସଂଖ୍ୟା 79-80, ଅନୁଛେଦ-35-36)

“35. ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସରକାରୀ ପ୍ରଶାସନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ଆଧାରରେ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ମତରେ, ବିଚାରପ୍ତ ମାମଲାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସାଦୃଶ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ଦଶନ୍ଧି ଦଶନ୍ଧି ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ ଉଠାଇବାରେ ବିଫଳତା ହିଁ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ମନମୁଖୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ (ନିଷ୍ପତ୍ତିତା) ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ । 36. ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ହେଉଛି ଏଭଳି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସହ ଜଡ଼ିତ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଭାବ । ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥ ହେଉଛି ରାଜ୍ୟର ରାଜକୋଷ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ବୋଧ । ରାଜ୍ୟର ପ୍ରାଥମିକତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଅର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକ କେବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ନୂତନ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ବୋଧ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହି ବୋଧ ବହନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟର ସେବାରେ ସାମିଲ କରିବା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିୟୁତ ସମାନ ପାହ୍ୟାର ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଫଳରେ ଅଧିକ ଆର୍ଥିକ

ପ୍ରତିବନ୍ଧିତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତେବେ ଏପରି ଅତିରିକ୍ତ ବୋର୍ଡକୁ ପୁରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ନିଜତରେ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଦାବି କରିବାର ପଥ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଉନ୍ନତ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏଭଳି ଦାବି କେବେ କରିନଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦଶନ୍ଧି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଶସ୍ତା ଶ୍ରମିକ ଯୋଗାଣର ସୁବିଧା ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାନ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ ବ୍ୟାଙ୍କ ।

13. ଆମ ମତରେ, ଉପାଦେବୀ (3) 3 ର ଅନୁକ୍ଷେପ 53 ରେ ମୁଦ୍ରିତ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧିରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିୟୁତ ସମୟରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତାର ଅଭାବ ରହିଛି କିମ୍ବା କୌଣସି କଳଙ୍କିତ ତଥ୍ୟ ରହିଛି ବୋଲି ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନଥିଲେ କୌଣସି କଥା ଉଲ୍ଲିଖିତ ନାହିଁ । ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଭିତ୍ତିରେ ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ଅବକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେପରି, ଜନୈକ ଯତୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମିଶ୍ର, ଯିଏ କିରାଣୀ ପଦବୀରେ ଦୈନିକ ମଜୁରୀରେ ନିୟୁତ ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସେବାକୁ 1987 ମସିହାରୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଯଦିଓ ପ୍ରଥମେ ଆଶ-ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀ ବିପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ତା/3-1-2002ରିଖରୁ ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀ ବିପକ୍ଷରେ ନିରନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀ ବିପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାତ୍ରିରକ୍ଷୀ ନିୟୁତ ହୋଇଥିଲେ କି ନାହିଁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନଥିଲେ କୌଣସି ଉପାଦାନ ନାହିଁ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିକ୍ଷିତ ଦୃଷ୍ଟି, ଆମେ ତା 1-1-2010 ରିଖରୁ ଆର୍ଥିକ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ।

14. ମାମଲାର ତଥ୍ୟ, ପରିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଏକଥାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ରାତ୍ରିରକ୍ଷୀ ପଦବୀରେ 29 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ସେ ଦୈନିକ ମଜୁରୀରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ପିଛିଲା ଭାବରେ ତା 3-1-2002 ରିଖରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି (ନିବନ୍ଧକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ପୁନର୍ବାର ପଦବୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ) ।”

8.5. ସେହିଭଳି, 2016 (1) ILR(CUT)373 ଅନୁଛେଦ-22ରେ ବିବୃତ କରାଯାଇଥିବା ତତ୍କ୍ଷର ପ୍ରଶ୍ନ କୁମାର ମିଶ୍ର ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:-

“22. ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସୁଚିତ୍ତିତ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଗଣିତରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବାର ଅବଧୂକୁ ତଥା ତାଙ୍କର ସେହି ପଦବୀରେ ଅଦ୍ୟାବଧି କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ବିପିୟୁଟି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର କଠୋରତାକୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲଦି ନଦେଇ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ବୟସ ଅଧିକ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିନା କାରଣରେ 20 ବର୍ଷ ଧରି ଶୋଷଣ କରାଯାଇଛି, ଯଦିଓ ସେ ନୂତନତା ଭାବରେ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ସେବା ପାଇଁ ବେନିୟମ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ ନକରିଥିବାରୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ-ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଲାଭ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ଉଚିତ । ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ପକ୍ଷେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।”

8.6. ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ତତ୍ତ୍ୱପିସି (ଓଏସି) ସଂଖ୍ୟା 373/2019, 374/2019 ଏବଂ 375/2019 ରେ ଏହାର ରାୟ 17.02.2023 ତାରିଖରେ ସେହିପରି ସମାନ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ସହିତ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କର ସେବାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 17.02.2023 ତାରିଖର ରାୟର ଅନୁଛେଦ-6.8 ରେ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:-

“ 6.8. ତେଣୁ, ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏବଂ ଏହି ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଯେ ଯେଉଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ବୈଷୟିକ ସହାୟକଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, କେବଳ ଏକମାତ୍ର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ

ବୈଷୟିକ ପରାମର୍ଶଦାତା ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଡିପ୍ଲୋମା ଯନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ବୈଷୟିକ ସହାୟକ ଭାବରେ ନାମ ତାଲିକାରୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ମତପୋଷଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି କହିବାବେଳେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ତିନି (3) ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ସେବାରତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ।

8.7. ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟକୁ ଏବଂ 20 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଏପରି ଦୀର୍ଘ ଅବଧିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ଧରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୂଳ ପଦବୀ ବିପକ୍ଷରେ ସେବା ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଏବଂ/କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟଭାରିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ଆଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇ, ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ତିନି (3) ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏବଂ/କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟଭାରିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ନିୟୋଜିତ କରିବାକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ।

9. ଉପରୋକ୍ତ ମତପୋଷଣ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ, ଉଭୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟିଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ
ତାରିଖ 2 ମେ 2023/ସୁବୁତ

(ବିରଜା ପ୍ରଶନ୍ନ ଶତପଥୀ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଅସ୍ତ୍ରୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ :

ଶ୍ରୀ ଦୀପକ କୁମାର ସାହୁ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

